

A rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagja nem zárható el a bírósághoz fordulás jogától amiatt, mert a rendvédelmi szerv a szolgálati panaszát nem bírálja el

2017. okt. 5.

Az alperes fizetési felszólításában felhívta a felperest, hogy fizessen meg 86.930,- Ft-ot. A fizetési felszólítás jogorvoslati jogról szóló tájékoztatást nem tartalmazott, csupán azt, hogy szolgálati panasszal nem lehet élni. A felperes keresetet terjesztett elő a fizetési felszólítás hatályon kívül helyezését kérve. A keresetlevél benyújtásával egyidejűleg szolgálati panaszt is benyújtott. Az ügy a fellebbezések folytán a Kúrián kötött ki. **A Kúria a megállapított, felek által nem vitatott és ezáltal a felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállásból a következőket emeli ki:** Az írásbeli felszólítás nem tartalmazott megfelelő jogorvoslati kiiktatást, kifejezetten tartalmazta azonban azt, hogy szolgálati panasznak nincs helye. Az alperes téves jogi álláspontja téves tartalmú ORFK utasításban foglaltakon alapult. Mindezek ellenére a keresetlevéllel egyidejűleg a felperes elnevezésében és tartalma szerint is szolgálati panasszal élt, melyet az alperes a törvényben előírt 30+30 napon belül érdemben nem bírálta el, a folyamatban volt peres eljárás tartama alatt a

korábban közölt jogi álláspontjával azonos írásbeli tájékoztatást adott arról, hogy nincs helye szolgálati panasznak. Az alperes perbe bocsátkozott és nem kérte a per megszüntetését, a per megszüntető végzés ellen fellebbezést nyújtott be.

A Kúria határozatában kiemelte, hogy: a felperes megalapozottan hivatkozott a Pp. 2. § (1) bekezdésében, valamint a Pp. 95. § (2) bekezdésében foglalt megsértésére. A felperes jogorvoslati, jogviták elbírálásához, a pereknek ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát és a jogbiztonságot is sértené, ha a szolgálati panasz alperes általi elbírálásának hiánya, vétkes mulasztása – az előbbiekre szerinti tényállás mellett – a már megindított és folyamatban lévő per megszüntetéséhez vezetne, a felek a bírósági utat megelőzően évek elteltével újabb eljárásra lennének kötelesek az igényük érvényesítése érdekében. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére tekintettel a szolgálati panasz elbírálásának – annak kizártságára hivatkozással – a munkáltató általi elutasítása nem vezethet arra az eredményre, hogy a rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagja számára semmilyen lehetőség nincs munkajogi igényének érvényesítésére [36/2014.(XII.18.) AB határozat].

Tájékoztató a Kúria Mfv.II.10.078/2017. határozatáról, mely szerint a rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagja nem zárható el a bírósághoz fordulás jogától amiatt, mert a rendvédelmi szerv a szolgálati panaszát nem bírálja el

Dátum: 2017. október 4.

Az alperes fizetési felszólításában felhívta a felperest, hogy fizessen meg 86.930,- Ft-ot. A fizetési felszólítás jogorvoslati jogról szóló tájékoztatót nem tartalmazott, csupán azt, hogy szolgálati panasszal nem lehet élni. A felperes keresetet terjesztett elő a fizetési felszólítás hatályon kívül helyezését kérve. A keresetlevél benyújtásával egyidejűleg szolgálati panaszt is benyújtott.

A közigazgatási és munkaügyi bíróság végzésével a pert a Pp. 157. § a) pontja alapján – a Pp. 130. § (1) bekezdés c) pontjára utalással – megszüntette. A határozat indokolásában foglaltak szerint az igényérvényesítés lehetősége akkor nyílik meg, ha az alperes a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (Hszt.) vonatkozó rendelkezései alapján a felperes szolgálati panaszát elbírálja. Mivel a felperes a bírósági út igénybevétele előtt a belső jogorvoslati utat nem merítette ki, a közigazgatási és munkaügyi bíróság a per megszüntetéséről rendelkezett. Mindkét fél fellebbezése folytán eljáró törvényszék végzésével az elsőfokú bíróság végzését helyes indokai alapján helybenhagyta.

A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a törvényszék végzését a közigazgatási és munkaügyi bíróság végzésére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és a közigazgatási és munkaügyi bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

Az eljáró bíróságok az irányadó jogszabályok felhívásával és értelmezésével azt helytállóan fejtették ki, hogy a munkáltató által közölt fizetési felszólítás is szolgálati viszonytal kapcsolatos jognyilatkozatnak és ezáltal szolgálati viszonyra vonatkozó munkáltatói intézkedésnek minősül. A Hszt. irányadó rendelkezéseiből nem következik az az alperesi álláspont, mely szerint fizetési felszólítással szemben a hivatásos állományú tagja szolgálati panasszal nem élhet. Helyes az eljáró bíróságok jogi álláspontja arra nézve is, hogy a Hszt. 270. § (1) bekezdés rendelkezései taxatív felsorolást tartalmaznak és mivel a fizetési felszólítással szembeni kereset ezek között nem szerepel, a fizetési felszólítás tárgyában a hivatásos állományú tagja elévülési időn belül szolgálati panaszt terjeszthető elő (Hszt. 267. §) és nem fordulhat közvetlenül bírósághoz, ha ezt a belső jogorvoslati utat nem merítette ki.

A felülvizsgálati kérelem ezt az okfejtést maga sem támadta, azt sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok jogszabálysértően értékelés nélkül hagyták a tényállás lényeges elemeit, így azt a körülményt is, hogy a szolgálati panaszt a felperes ténylegesen benyújtotta, de azt az alperes nem kívánta elbírálni.

A Kúria a megállapított, felek által nem vitatott és ezáltal a felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállásból a következőket emeli ki:

Az írásbeli felszólítás nem tartalmazott megfelelő jogorvoslati kioktatást, kifejezetten tartalmazta azonban azt, hogy szolgálati panasznak nincs helye. Az alperes téves jogi álláspontja téves tartalmú ORFK utasításban foglaltakon alapult. Mindezek ellenére a keresetlevéllel egyidejűleg a felperes elnevezésében és tartalma szerint is szolgálati panasszal élt, melyet az alperes a törvényben előírt 30+30 napon belül érdemben nem bírálta el, a folyamatban volt peres eljárás

tartama alatt a korábban közölt jogi álláspontjával azonos írásbeli tájékoztatást adott arról, hogy nincs helye szolgálati panasznak. Az alperes perbe bocsátkozott és nem kérte a per megszüntetését, a per megszüntető végzés ellen fellebbezést nyújtott be.

Mindezeket az ügydöntő, nem vitatott tényeket az eljáró bíróságok a döntésük meghozatalakor nem értékelték megfelelően, ezért a per megszüntetésére levont jogkövetkeztetésük jogszabálysértő.

A keresetlevél benyújtásának időpontjában az igény bíróság előtti érvényesítése ugyan idő előtti volt, azonban az eljáró bíróságok előtt a keresetlevélből ismert volt, hogy a szolgálati panasz benyújtása a felperes részéről megtörtént.

A felperes megalapozottan hivatkozott a Pp. 2. § (1) bekezdésében, valamint a Pp. 95. § (2) bekezdésében foglaltak megsértésére. A felperes jogorvoslathoz, jogviták elbírálásához, a pereknek ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát és a jogbiztonságot is sértené, ha a szolgálati panasz alperes általi elbírálásának hiánya, vétkes mulasztása – az előbbiek szerinti tényállás mellett – a már megindított és folyamatban lévő per megszüntetéséhez vezetne, a felek a bírósági utat megelőzően évek elteltével újabb eljárásra lennének kötelesek az igényük érvényesítése érdekében.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére tekintettel a szolgálati panasz elbírálásának – annak kizártságára hivatkozással – a munkáltató általi elutasítása nem vezethet arra az eredményre, hogy a rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagja számára semmilyen lehetőség nincs munkajogi igényének érvényesítésére [36/2014.(XII.18.) AB határozat].

A bírósági út azzal nyílt meg, hogy az alperes a benyújtott szolgálati panaszt megvizsgálta és arról tájékoztatta írásban a felperest, hogy azt nem áll módjában elbírálni. Ez esetben az azonos jogalaptól származó azonos igény tárgyában a folyamatban lévő eljárásra figyelemmel nincs szükség újabb szolgálati panasz benyújtására, újabb kereset előterjesztésére (Mfv.II.10.460/2012/8., Mfv.I.10.368/2016/4.).

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős végzést a közigazgatási és munkaügyi bíróság végzésére is kiterjedően a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a közigazgatási és munkaügyi bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

A döntés elvi tartalma

A rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagja nem zárható el a bírósághoz fordulás és a tisztességes eljárás alkotmányos jogától amiatt, mert a rendvédelmi szerv a szolgálati panaszát annak kizártságára hivatkozással nem bírálja el [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés, Pp. 2. § (1) bekezdés, 95. § (2) bekezdés].

Budapest, 2017. október 4.

A Kúria Sajtótitkársága